වනවාසී පැවිදි දිවියේ අත්දැකීම්

හිත කියවූ භාවනා ගුරුවරයා

ශාසන ප්රතිපදාවක් හැටියට ගත්තහම, ලංකාව කියන අපේ රටේ, තමන්ට උවමනා කරන, ඕනෑම විදියකට කටයුතු කරන්නට අවස්ථාව දීල තියනව. තමන්ට උවමනා දවසක කෙස් රැවුල් බාන්නට, තමන්ට උවමනා වෙන විදිහේ වර්ණයක සිවුරක් දරන්නට, තමන්ට උවමනා වෙන විදිහේ වෙලාවකදි අවදි වන්නට, තමන්ට උවමනායි නම් පිණ්ඩපාතෙ වැඩම කරන්නට, ආදී වශයෙන්, තම තමන්ගේ රුචිකත්වය පරිදි හෝ ගුරුකුලවල උගන්වන ක්රමයට අනුකූලව, කටයුතු කාරණා සිද්ධ වෙනව.

ඒක හින්දම, ලංකාවේ ගොඩාක් වෙලාවට විවිධාකාර මතිමතාන්තර සහ විවිධාකාර අදහස්වලට ගරු කරන පිරිස් අපිට දැක බලා ගන්නට හම්බ වෙනව. නමුත් වාසනාවකට වගේ, තායිලන්තය කියන රටට වැඩම කරන්නට අවස්ථාව හම්බ වුනාට පස්සේ, එහිදී මුහුණ දෙන්න තිබ්බ, සම්පූර්ණම වටපිටාව, ඔය කියාපු ක්රමේට වඩා හාත්පසින්ම වෙනස් වුනා.

ඒ රටේ කෙස් රැවුල් බාන්නට අවසරය තියෙන්නෙ, හැම මාසයකම පෝය දවසට කලින් දවසේ විතරයි. සිවුරු සබන් දාල සෝදන්න අවසරය නැහැ ආරණ්යවලදී. කොස්පඬු පෙවීම විතරයි, කරන්න අවස්ථාව තියෙන්නෙ. අපේ රටේ වගේ විවිධ වර්ණයන්ගෙන් යුතු, සිවුරු දැරීම, ඒ රටේදි තහනම්. ආරණ්යවාසී ස්වාමීන් වහන්සේ නමක් නම්, කොස්පඬු යෙදූ සිවුරු පමණයි, පාවිච්චි කළ යුතු වන්නේ. ඒක ඒ රටේ නීතියක්. සංඝ නායක මහ තෙරුන් වහන්සේ විසින්, හැමෝගේම සම්මුතියෙන්, ඇති කර ගත්ත නීතියක්.

ග්රාමවාසී ස්වාමීන් වහන්සේලා, තැඹිලි වර්ණයට හුරු සිවුරු දරන අතරම, උන් වහන්සේලාත් ඒ සිවුරු ඒකාංස කරගෙන දරන අවස්ථාවල් වලදී, බඳ පටියක් පැළඳවීම අනිවාර්යයි. මුළු රටේම ඉන්න ස්වාමීන් වහන්සේලාගෙන් බහුතරය, අසනීප වුනු පිරිස හැර අන් සියළුම ස්වාමීන් වහන්සේලා, පිණ්ඩපාතය වැඩම කිරීම අනිවාර්යය වෙනව. ඒ වගේම සියළුම ස්ථානවල, උදෑසන වන්දනාව, පාන්දර තුනහමාරටයි ආරම්භ වන්නෙ. සමහර ස්ථානවලදී වන්දනාව ආරම්භ වන්නේ, පාන්දර තුනට.

මේ ආකාරයට ප්රතිපත්තියෙන් පූර්ණය කර ගනිමින්, දවසට එක වේලක් පමණක් දානය වළදලා, සතිපට්ඨාන භාවනාව පමණක් සිදු කරමින්, උන් වහන්සේලාගේ ජීවිතය ගෙවනව. ඒ රටේ බොහෝමයක් මහ තෙරුන් වහන්සේලා, මාර්ගඵලලාභීන් හැටියට හඳුන්වනව. ඒකට හේතුව, තායිලන්තය කියන රටේ, සියළුම පිරිමි අය, පැවිදි දිවියට පත්

විය යුතු බව කවුරුත් දන්නා සම්මත කතාවක්. ඒ අතරින් අර තරමේ දරුණු සහ දැඩි ප්රතිපත්තියක් රැකගෙන, අවුරුදු තිහක් හතළිහක් වැඩ සිටින ස්වාමීන් වහන්සේලාව, මාර්ගඵල ලැබූ උත්තමයන් හැටියට සැලකීම, ඒ සමාජයේ සාමාන්ය ලක්ෂණයක්.

අපේ රටේ, හැම මොහොතකම වගේ සිවුරක් දරන එක අනිවාර්යය අංගයක් වුනාට, තායිලන්තය කියන රටේ සිවුරක් දරන්න උවමනාවක් වෙන්නේ දානය වළඳනකොටත්, ධර්ම දේශනාවකට සවන් දෙනකොටත්, පිණ්ඩපාතයෙදිත්, සිල්පද සාකච්ඡා කරන පොහොය කරන වෙලාවලදිත් පමණයි. අනික් සියළු වෙලාවල්වලදී, ස්වාමීන් වහන්සේලා සිවුර බහා පැත්තකින් තියල, තමන් වහන්සේලාගේ වත් පිළිවෙත් ආදී කටයුතු සිදු කරනව. ලංකාවේ ක්රමයට මේක හරිම පටහැනියි.

එක්තරා කාලෙක එක ලාංකීය ස්වාමීන් වහන්සේ නමක්, ලංකාවෙ ඉඳල තායිලන්තයට ගියා, තායිලන්ත සංස්කෘතිය ඉගෙන ගන්නට. උන් වහන්සේ මාත් එක්ක කිවුව හැටියට, එහෙදි ඒ ස්වාමීන් වහන්සේලා ගත කරන ජීවිතය, උන් වහන්සේ දන්න විනයෙ හැටියට, හාත්පසින්ම වැරදි බවයි කියා සිටියෙ. දානය එක වේලක් වැළඳීම, දිනපතාම කෙස් රැවුල් බෑමට අවසරය නොදීම, වත්පිළිවෙත් කරන වෙලාවන්වලදි සිවුරු නොපැළදීම, ආදී කටයුතු, උන් වහන්සේගේ දැඩි ලෙස දෝෂදර්ශනයට ලක් වෙච්ච බව මා එක්ක කිවුව.

ඒත් එක්කම වැඩිහිටි ස්වාමීන් වහන්සේලාට උපස්ථාන කිරීම, ඒ රටේ කියල දෙන ප්රධානම දෙයක්. අපේ රටේ කොහිදීවත් දකින්න ලැබිච්ච නැති විදිහේ ඒ උපස්ථානයක්, ඒ රටේදී මහ තෙරුන් වහන්සේලාට හෝ වස් දහය ඉක්මවූ ස්වාමීන් වහන්සේලාට, ලැබීම සාමාන්යයි.

ඉතින් මේ ලංකාවෙන් ගිය ස්වාමීන් වහන්සේටත්, එක්තරා දවසකදි අවස්ථාවක් හම්බ වෙලා තියනව, ඒ රටේ ප්රධානම ස්ථානයක, ප්රධානම ස්වාමීන් වහන්සේට උපස්ථාන කරන්නට. උන් වහන්සේ අහල තියන හැටියට ඒ ස්වාමීන් වහන්සේ මාර්ගඵල ලාභියෙක්. නමුත් උන් වහන්සේගේ අධ්යනයෙ හැටියට, ඒ ස්වාමීන් වහන්සේ ඒ තරම් සීලවන්තයෙක් නෙවෙයි. මේක හන්ද මේ ස්වාමීන් වහන්සේ, ඒ මහ තෙරුන් වහන්සේට උපස්ථාන කරනකොට හිතින් හිතුවලු,

"මම හිතන හැටියට, මං කියවල තියන පොත්වල හැටියට නම්, මේ හාමුදුරුවො රහත් වෙලා නෑ. හැබැයි, මං මේ කරන උපස්ථානය කවද හරි දවසක මටත් රහත් භාවයක් ලබා ගන්න උපකාරයක්ම වේවා!"

කියන අදහසින් උන් වහන්සේ අර ස්වාමීන් වහන්සේට, උපස්ථාන කරන්න පටන් ගත්තලු. ඒ ආණ්යයේ හිටපු, භාවනා ආචාර්ය මහ තෙරුන්

වහන්සේ, ඉංග්රීසි භාෂාව කතා කරන්න දන්නෙ නැති, ගොඩාක් වයසක තායි හාමුදුරු නමක්. උන් වහන්සේ තායි භාෂාවෙන් මොකද්දෝ වචනයක් එතකොට කිවුවලු. ඒත් එක්කම තායි භාෂාව තේරුනු, ඉංග් රීසි ස්වාමීන් වහන්සේ නමක්, ලොකු හාමුදුරුවො ඒ කියපු දෙයට හිනා වුනාලු. ලංකාවෙන් ගිය ස්වාමීන් වහන්සේට මේක ගැන සැකයක් ඇති වෙලා, උන් වහන්සේ අර ඉංග්රීසි ස්වාමීන් වහන්සේගෙන් අසා සිටියා කියල කියනව, "ලොකු හාමුදුරුවො මොකද්ද කිවුවෙ?" කියල. අන්න ඒ වෙලාවෙ අර ඉංග්රීසි භාෂාව කතා කරන්නට පුළුවන් ස්වාමීන් වහන්සේ ලංකාවෙන් ගිය ස්වාමීන් වහන්සේට කිවුවලු,

"ලොකු හාමුදුරුවො කිවුවා, ඔබ වහන්සේ පොතෙන් රහතන් වහන්සේලාව හොයනවා" කියල.

ජිනං වන්දාම ගෝතමං

පූජනීය පදියතලාවේ මේධාවි හිමි